

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Unionin yleinen tuomioistuin ei ole viran puolesta ottanut esiin sitä, että perustelut olivat puutteelliset

Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, koska se ei noudattanut velvollisuuttaan ottaa viran puolesta esiin peruste, joka koskee perustelujen riittävyyttä riidanalaisissa toimissa, ja siis arvioida tällaista oikeuskysymystä. Unionin yleinen tuomioistuin päätteli, että ”arvioitaessa Parevan PHMB:stä ihmisten terveydelle aiheutuvia kohtuuttomia riskejä ratkaisevana tekijänä on teratogeeninen vaikutus eikä subakuutti myrkyllisyys sisään hengitettäessä” (133 kohta), vaikka kyseiseen tekijään ei ole viitattu riidanalaisien toimien perusteluissa. Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin yleisellä tuomioistuimella oli velvollisuus tarkastella sitä ja ottaa kantaa siihen, oliko vastaaja jättänyt esittämättä riidanalaisien toimien osalta SEUT 296 artiklassa edellytetyllä tavalla riittävät perustelut väitetynteratogeenisen tekijän osalta.

2. Unionin yleinen tuomioistuin on ottanut tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla

Unionin yleinen tuomioistuin otti tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla katsoessaan, että kyseessä oleva aine on teratogeeninen ja että valittaja ei riitauttanut sitä, että teratogeeninen vaikutus on ihmisten terveyden kannalta ratkaiseva tekijä riidanalaisissa toimissa toteutettaessa. Tässä johtopäätöksessä otetaan selvästi vääristyneellä tavalla huomioon unionin yleisessä tuomioistuimessa kirjatut tosiseikat ja istunnossa esitetyt lausunnot, minkä seurauksena unionin yleisen tuomioistuimen arviointi riidanalaisien toimien laillisuudesta on vääristynyt.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Győri Ítéltábla (Unkari) on esittänyt 23.11.2021 – MJ v. AxFina Hungary Zrt.

(Asia C-705/21)

(2022/C 64/30)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Győri Ítéltábla

Pääasian asianosaiset

Valittaja: MJ

Vastapuoli: AxFina Hungary Zrt.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohta ja 7 artiklan 1 kohta esteenä kansallisen oikeuden tulkinnalle, jonka mukaan kuluttajasopimuksessa käytettyyn kohtuuttomaan sopimusehtoon perustuvan pätemättömyyden oikeudellisena seurauksena on siinä tapauksessa, että kohtuuttomaksi katsottu sopimusehto koskee suorituksen pääkohdetta eikä (laina)sopimus voi näin pysyä voimassa ilman kohtuuttomaksi todettua ehtoa, se, että kansallinen tuomioistuin – todettuaan sopimuksen kokonaisuudessaan pätemättömäksi eli ettei kyseistä sopimusta voida pitää kokonaisuudessaan voimassa eikä se voi tuottaa kuluttajaan nähden sitovia oikeusvaikutuksia –
 - a) toteaa sopimuksen päteväksi muuntamalla sopimuksen pääkohteena olevan lainan laskentavaluutan Unkarin forintiksi ja korvaa tämän laskentavaluutassa ilmaistun määrän forintimäärällä, jonka kuluttaja on todellisuudessa saanut lainanantajalta, ja vahvistaa näin määritetylle pääomalle kertyvän vuotuisen koron eri tavalla kuin, jos se olisi laskettu pätemättömäksi todetun sopimuksen perusteella, jotta alun perin sopimusta tehtäessä vahvistettu vuotuinen korkokanta vastaisi pankkien välisessä lainanannossa Unkarissa viitekorkona sovellettua korkokantaa (BUBOR), korotettuna tämän ja alkuperäisessä (valuuttamääräisessä) lainasopimuksessa vahvistetun korkokannan välisellä erotuksella?
 - b) toteaa sopimuksen päteväksi vahvistamalla ulkomaan valuutan ja Unkarin forintin väliselle vaihtokurssille enimmäismäärän eli rajaamalla kuluttajan kannettavaksi todellisuudessa koituneen, kohtuuttomasta sopimusehdosta johtuvan vaihtokurssiriskin tasolle, jonka tuomioistuin katsoo kohtuulliseksi ja joka kuluttaja olisi sen mukaan voinut ottaa huomioon sopimusta tehdessään, ja jättää ennalleen sopimuksessa vahvistetun korkokannan myöhemmin lailla velvoittavasti vahvistettuun valuutan forinteiksi muuntamispäivään saakka?

- 2) Onko 1 kohdan a alakohdassa muotoiltuun kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkitystä sillä, että Unkarin oikeuden mukainen päteväksi toteaminen
- a) tapahtuu sellaisessa tosiasiallisessa tilanteessa, jossa sopimus on vielä voimassa osapuolten välillä, eli kun sopimuksen voimassa pitämisellä pyritään osapuolten välisen oikeussuhteen säilyttämiseen tulevaisuuteen nähden siten, että kohtuuttomaksi katsotut sopimusehdot korjataan taannehtivin vaikutuksin – ja lasketaan samalla uudelleen kyseiseen ajankohtaan saakka tehdyt suoritukset muutettujen ehtojen mukaisesti – myös siksi, että kuluttajaa suojattaisiin sellaisilta erityisen haitallisilta seurauksilta, joita voisi aiheutua velvollisuudesta maksaa välittömästi lainan pääoma kokonaisuudessaan takaisin?
- b) tapahtuu sellaisessa tosiasiallisessa tilanteessa, jossa osapuolten välillä ei enää ole sopimusta, jota olisi arvioitava sopimusehdon kohtuuttomuuden kannalta, koska sopimuksen voimassaolo on jo päättynyt tai koska lainanantaja on jo aiemmin irtisanonut sopimuksen suorittamatta jääneiden lyhennysten vuoksi tai katsottuaan suoritettun maksun riittämättömäksi taikka koska todellisuudessa tilanne on joka tapauksessa se, ettei kumpikaan osapuolista pidä enää sopimusta pätevänä eikä sen pätevyyttä voida enää tuomioistuimen antaman ratkaisun vuoksi riitauttaa, eli tilanteessa, jossa sopimuksen toteaminen päteväksi taannehtivin vaikutuksin ei palvele kuluttajan etuja vaan sitä, että vastavuoroiset velvoitteet saadaan tilitetyiksi ja oikeussuhde päätetyksi korjaamalla kohtuuttomaksi todettu sopimusehto (tai kohtuuttomiksi todetut sopimusehdot)?
- 3) Jos unionin tuomioistuin vastaa 1 kohdan a ja b alakohdassa muotoiltuihin kysymyksiin myöntävästi – 2 kohdassa esiin tuotuja näkökohtia unohtamatta –, ovatko kyseisen direktiivin asian kannalta merkitykselliset säännökset esteenä 2 kohdan a alakohdassa kuvatussa tosiasiallisessa tilanteessa sille, että sopimus pidetään voimassa aina lainsäätäjän forinteiksi muuntamisesta antamassa laissa säädettyyn muuttopäivään saakka korvaamalla lainan valuuttamäärä forinteilla sellaisten kansallisten oikeussääntöjen perusteella, joiden mukaan
- ellei toisin ole sovittu (mistä ei ole kyse käsiteltävässä asiassa), rahamääräiset saatavat on maksettava velvoitteen täyttämispaikan virallisessa valuutassa.
 - sopimussuhteissa kertyy maksettavaksi korkoa, jollei laissa toisin säädetä.
 - korkokanta on keskuspankin peruskorko, jollei laissa toisin säädetä?

(¹) EYVL 1993, L 95, s. 29.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 24.11.2021 – Recamier SA
v. BR**

(Asia C-707/21)

(2022/C 64/31)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Recamier SA

Vastapuoli: BR

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (¹) (nk. Bryssel I -asetus) 33 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että oikeusvoiman itsenäinen määritelmä kohdistuu kaikkiin oikeusvoiman edellytyksiin ja vaikutuksiin vai voiko osa sen edellytyksistä ja vaikutuksista määräytyä sen valtion lain mukaisesti, jonka tuomioistuimessa asia on pantu vireille ja/tai jonka tuomioistuin on antanut tuomion?
- 2) Onko ensin mainitussa tapauksessa katsottava, että kahden eri jäsenvaltion tuomioistuimissa nostetuilla kanteilla on oikeusvoiman itsenäinen määritelmä huomioon ottaen sama peruste, jos kantaja vetoaa samoihin tosiseikkoihin mutta eri oikeusperusteisiin?